

Ankestyrelsen

NYT

NYT FRA ANKESTYRELSEN NR. 6 NOVEMBER

2013

	Side
Andelen af tvangsanbragte 0-årige stiger	2
Nyt gebyr for ansøgning om ændring af børnebidrag og kortere klagefrist	5
Barnets adfærdsproblemer som grund til anbringelse	8
Elever i 10. klasse med særlige behov har ret til specialundervisning	10
Sociale ydelser skal ikke inddrages i fastsættelsen af årsløn	12
Det nationale integrationsbarometer	15
Kort Nyt fra Ankestyrelsen	18

Andelen af tvangsanbragte 0-årige stiger

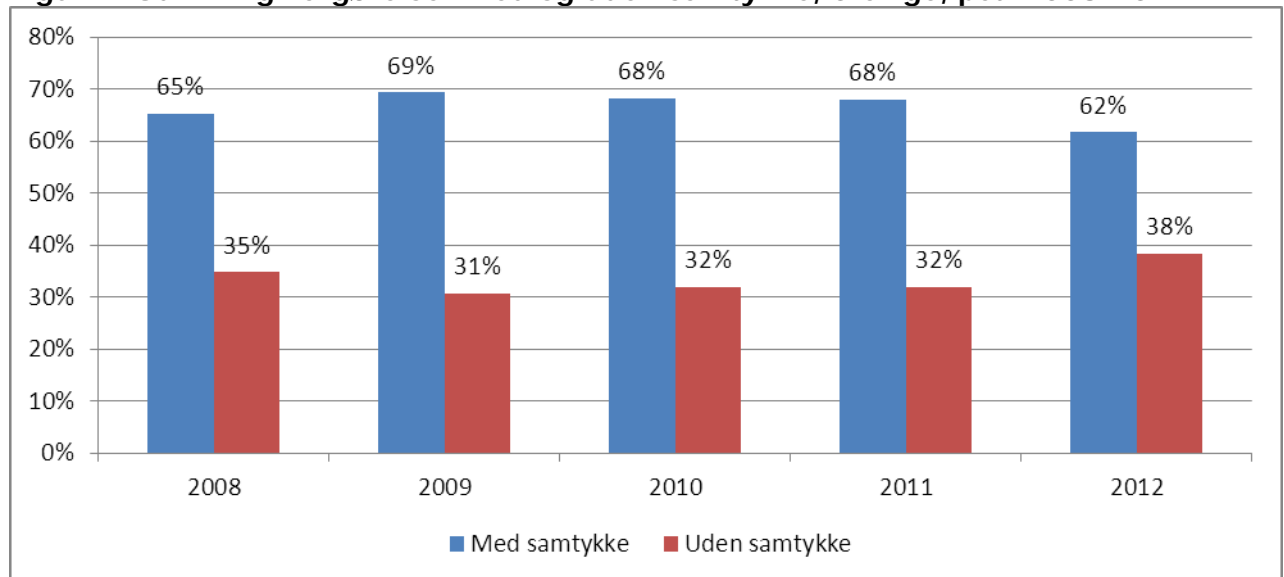
Langt de fleste anbragte børn og unge udenfor hjemmet er 12 år eller ældre. I 2012 drejer det sig om 66 procent af alle afgørelser. Blandt de mindste anbragte sker anbringelsen typisk, inden barnet fylder 1 år. Men i perioden 2008 til 2012 er andelen af afgørelser om tvangsanbringelser for de 0-årige steget. I den periode er der årligt truffet afgørelse om anbringelse af omkring 200 børn under 1 år.

Af fuldmægtig Kristiane Stürup, fuldmægtig Charlotte Qvistgaard og chefkonsulent Jesper Nyholm, Ankestyrelsen

En større andel af de 0-årige tvangsanbringes

I 2012 blev 38 procent af kommunernes afgørelser om anbringelse af 0-årige truffet uden samtykke fra dem eller den, der har forældremyndigheden. Det fremgår af figur 1. Det er en høj andel sammenlignet med den samlede gruppe af afgørelser for 0-17-årige, hvor 14 procent blev truffet uden samtykke fra dem eller den med forældremyndigheden.

Figur 1: Udvikling i afgørelser med og uden samtykke, 0-årige, pct. 2008-2012

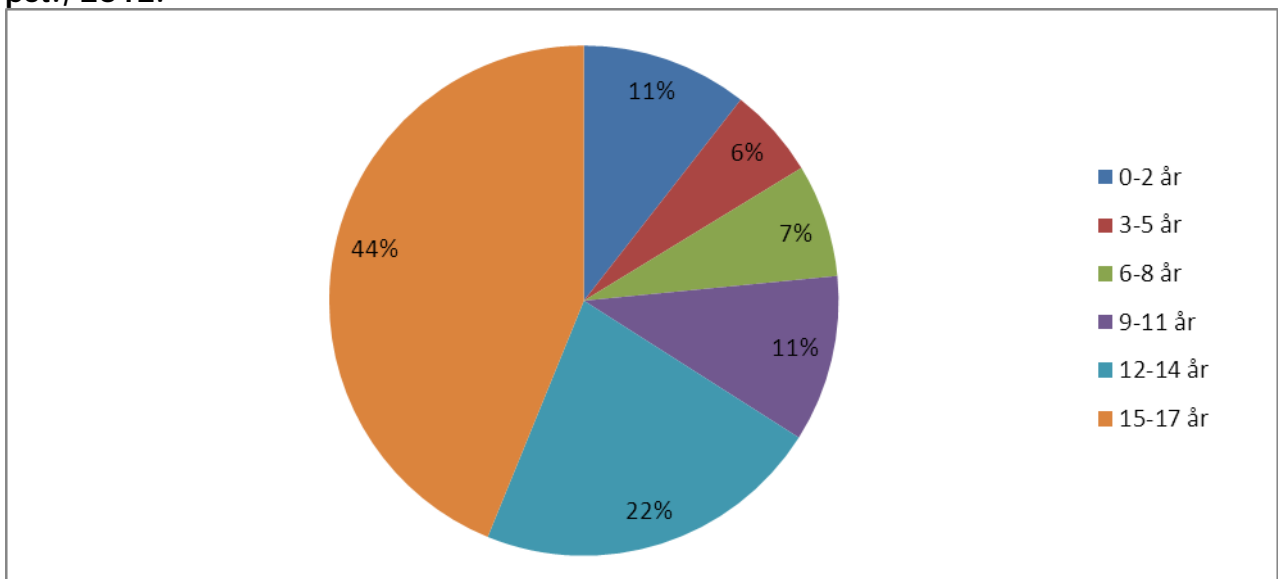
Kilde: Ankestyrelsens Anbringelsesstatistik.

Kommunerne træffer således både flere afgørelser om tvangsanbringelse af 0-årige sammenlignet med andre aldersgrupper, og de træffer flere afgørelser om tvangsanbringelse over tid.

I 2012 traf kommunerne i alt 2.443 afgørelser om anbringelse af et barn eller en ung udenfor hjemmet og effektuerede 2.640 anbringelser. Siden 2008 har der været et fald i både antal afgørelser om anbringelse og antal egentlige anbringelser. Ved udgangen af 2012 var 12.025 børn og unge i alderen 0-17 år anbragt.

Figur 2 viser, at 66 procent af kommunernes afgørelser om anbringelse i 2012 gjaldt børn og unge i alderen 12-17 år. Det svarer til 1.612 afgørelser. 18 procent eller 433 afgørelser var om børn i alderen 6-11 år. De sidste 17 procent af afgørelserne i 2012 vedrørte børn i alderen 0-5 år. Det svarer til 398 afgørelser.

Figur 2: Afgørelser om anbringelse fordelt på alder på afgørelsestidspunktet, pct., 2012.

Kilde: Ankestyrelsens anbringelsesstatistik.

Tallene bliver ikke præcis 100 procent på grund af afrunding.

I tabel 1 ses antallet af anbringelser fordelt på alder for de 0-5-årige. I 2012 vedrørte 6 procent af alle kommunernes afgørelser børn under 1 år, mens gennemsnittet for de 1-5-årige var knap 2 procent. Gennem hele perioden 2008-2012 har de 0-åriges andel af afgørelserne været forholdsvis stor.

Tabel 1: Afgørelser om anbringelse fordelt på alder, antal og pct., 2008-2012

	2008		2009		2010		2011		2012	
	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal	Pct.
0	213	6	212	6	198	7	200	7	154	6
1	67	2	65	2	60	2	57	2	54	2
2	57	2	56	2	63	2	60	2	50	2

3	65	2	52	2	55	2	60	2	36	1
4	51	1	57	2	64	2	48	2	61	2
5	75	2	60	2	62	2	56	2	43	2
I alt 0-5 år	528	-	502	-	502	-	481	-	398	-
I alt 0-17 år	3.652	-	3.262	-	3.043	-	2.812	-	2.443	-

Kilde: Ankestyrelsens Anbringelsesstatistik.

Baggrund og data

Siden anbringelsesreformen trådte i kraft d. 1. januar 2006 har kommunerne indberettet oplysninger om afgørelser om anbringelse af børn og unge uden for hjemmet til Ankestyrelsens anbringelsesstatistik. Årsstatistik 2012 er således den 7. årsstatistik siden anbringelsesreformen.

Årsstatistikken giver et overblik over kommunernes afgørelser om 0-17-årige børn og unge anbragt uden for hjemmet. Herudover giver årsstatistikken et overblik over 18-22-årige unge med døgnophold i anbringelsessted som led i efterværn.

Læs Ankestyrelsens årsstatistik "Anbringelsesstatistik 2012" på www.ast.dk.

Nyt gebyr for ansøgning om ændring af børnebidrag og kortere klagefrist

Reglerne for børnebidrag er blevet ændret. Ændringerne betyder, at man nu skal betale et gebyr på 1.500 kr. for en ansøgning om ændring af børnebidrag. Derudover er klagefristen på bidragsområdet blevet forkortet fra 1 år til 4 uger.

Af chefkonsulent Tanja Skriver Frandsen, Ankestyrelsen

Den ændrede organisering af statsforvaltningerne, som trådte i kraft den 1. juli 2013, har betydet, at der også er blevet gennemført en række regelforenklinger på det familieretlige område, herunder på bidragsområdet. Der er blevet indført et gebyr på ansøgninger om ændring af børnebidrag, og klagefristen er blevet betydeligt forkortet.

Formålet med regelforenklingerne

Det er tanken, at regelforenklingerne på det familieretlige område vil bidrage til at nedbringe sagsmængden og samtidig smidiggøre sagsbehandlingen ved at fjerne unødige krav og sagsskridt. Regelforenklingerne vil på den måde bidrage til at frigøre et økonomisk potentiale i statsforvaltningerne. Herudover skal regelforenklingerne skabe en øget gennemsigtighed og mindre bureaukrati for borgerne.

Nyt gebyr for ansøgning om ændring af børnebidrag

Regelændringerne betyder blandt andet, at der er blevet indført et gebyr på 1.500 kr. for ansøgning om ændring af børnebidrag. Hvis gebyret ikke betales samtidig med, at man indgiver ansøgningen, kan statsforvaltningen afvise ansøgningen.

Formålet med gebyret

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at det forventes, at et gebyr vil have en vis adfærdsregulerende effekt, da forældrene på den måde får et incitament til selv at nå til enighed om bidraget. Forældrene kan nemlig altid selv aftale, hvordan barnet skal forsørges, herunder om den ene forælder skal betale bidrag til barnet.

Det fremgår også af bemærkningerne, at det forventes, at et vil begrænse antallet af situationer, hvor en forælder bruger bidragssystemet til chikanøse formål over for den anden forælder. Der ses i dag tilfælde, hvor en forælder gentagne gange – i nogle situationer også flere gange om året – søger statsforvaltningen om ændring af et børnebidrag, hvilket kan være til gene for den anden forælder og ofte også for barnet.

Den første ansøgning om bidrag er gratis, men der skal betales gebyr for alle efterfølgende ansøgninger i forhold til dette bidrag.

Nogle ansøgninger er undtaget for betaling af gebyr

Visse ansøgninger om ændring af bidrag er helt undtaget fra betaling af gebyr. Der skal ikke betales gebyr, hvis:

- Der søges om bortfald af bidrag, og dette skyldes, at barnet er flyttet til den forælder, der betaler bidraget.
- Der søges om ændring af et aftalt bidrag, og statsforvaltningen ikke tidligere har behandlet en sag om dette bidrag.
- Det følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Desuden skal der kun betales ét gebyr, når:

- Der søges om ændring af bidrag til flere børn.
- En part søger om nedsættelse af bidrag til flere børn i sager mellem forskellige parter. Det forudsætter dog, at ansøgningerne er samtidige. Hvis ansøgningerne ikke modtages samtidig, skal der betales gebyr for hver ansøgning.

Det vil sige, at der kun skal betales ét gebyr ved ansøgninger om nedsættelse eller bortfald af bidrag til flere børn, uanset om ansøgeren har flere børn med den samme forælder, eller om ansøgeren har børn med flere forskellige forældre.

Ved ansøgning om forhøjelse af bidrag til flere børn i en sag mellem samme parter skal der ligeledes kun betales ét gebyr. Derimod skal der betales et gebyr for hver ansøgning, hvis der søges om forhøjelse af bidrag til flere børn i sager med forskellige parter.

Reglerne om de nye gebyrer gælder kun for de ansøgninger, som Statsforvaltningen modtager efter at loven er trådt ikraft. Ansøgninger indgivet inden den 1. juli 2013 er således ikke omfattet.

Forkortet klagefrist

Regelændringerne betyder også, at klagefristen på bidragsområdet forkortes fra 1 år til 4 uger. Det er sket af hensyn til, at begge parter så vidt muligt skal kunne indrette sig på den trufne afgørelse.

En 4-ugers klagefrist giver sagens parter en rimelig frist til at overveje, om en sag ønskes påklaget, og samtidig vil parterne efter udløbet af klagefristen i højere grad end i dag kunne indrette sig i tiltro til den trufne afgørelse. Da der er tale om en partstvist, er der særlig god grund til en kort frist, for denne ene parts fordel er den anden parts ulempe.

Den nye klagefrist gælder kun i forhold til de afgørelser om bidrag, som statsforvaltningen træffer efter at loven er trådt ikraft den 1. juli 2013.

Statsforvaltningens mulighed for at genoptage en påklaget afgørelse om bidrag

Den nye korte klagefrist har især betydning for Statsforvaltningens mulighed for at genoptage en påklaget afgørelse om bidrag.

Hvis der er klaget indenfor klagefristen, kan Statsforvaltningen genoptage behandlingen af en påklaget afgørelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Hvis statsforvaltningen genoptager afgørelsen, kan statsforvaltningen ændre afgørelsen med tilbagevirkende kraft, hvis den afgørelse, der er genoptaget, er åbenbart urigtig.

Hvis der er klaget efter klagefristens udløb, kan statsforvaltningen ikke genoptage behandlingen af den afgørelse, der er klaget over. I denne situation skal statsforvaltningen sende klagen til Ankestyrelsen, som i særlige tilfælde kan behandle en klage, selvom klagefristen er overskredet.

Hvis Ankestyrelsen ikke bestemmer, at klagen skal behandles, selvom klagen er indgivet efter udløbet af klagefristen, og klagen samtidig må anses som en ny ansøgning om ændring af bidraget, eller parten på et senere tidspunkt søger om ændring af bidraget med tilbagevirkende kraft, kan bidraget ikke ændres med tilbagevirkende kraft, selvom den tidligere afgørelse er åbenbart urigtig.

Barnets adfærdsproblemer som grund til anbringelse

I serviceloven er der nævnt særlige forhold, der kan indgå i vurderingen af, om et barn eller en ung skal anbringes udenfor hjemmet uden samtykke. Et af disse forhold er "Andre adfærds – eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge." Kriteriet har både betydning for anbringelsesgrundlaget og den fremtidige indsats.

Jytte Eline Falk-Lorenzen, Ankestyrelsen

Der skal være klar risiko for et barn eller et ungt menneskes sundhed og udvikling, før en kommune kan foretage tvangsanbringelse. Risikoen for sundhed og udvikling er det centrale. I serviceloven er der skrevet om forhold, der mere præcist kan begrunde en risiko.

De besluttende myndigheder skal klart angive, hvorfor der er risiko for alvorlig skade på barnets/den unges sundhed eller udvikling. Afgørelsen om anbringelse skal tydeligt begrundes med henvisning til det eller de konkrete forhold.

Der tales om kriteriet "andre adfærds- eller tilpasningsproblemer", når barnets/den unges problemer er årsagen eller en del af årsagen til en anbringelse uden samtykke. Og det bliver ofte brugt sammen med et eller flere andre kriterier.

Normalt er der flere grunde

I de fleste afgørelser om anbringelse udgør flere faktorer tilsammen risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed. Det er ofte en kombination af utilstrækkelig omsorg fra forældrenes side og problemer, der kan konstateres hos barnet/den unge. Det er fx, hvor et barn/en ung har brug for professionel støtte. Der er i de fleste tilfælde tale om omsorgssvigt, hvis forældrene ikke kan forstå barnet/den unges behov for særlig støtte og derfor ikke samarbejder om at sørge for støtten.

Kriteriet kan stå alene, selv om det ofte bruges sammen med andre kriterier. Et eksempel kan være en ung på 15 år eller over, der ikke selv erkender følelsesmæssige vanskeligheder og er uenig i at blive anbragt. På den anden side kan forældrene erkende, at den nødvendige støtte er anbringelse.

Årsagen til barnets eller den unges adfærds- eller tilpasningsproblemer betyder ikke noget for anvendelsen af kriteriet. Der skelnes ikke mellem, om det er belastende opvækstbetingelser eller en medfødt lidelse, der er årsag til problemer.

Problemet er vigtigt

Problemet størrelse og karakter har derimod betydning. Der skal være tale om problemer af en vis størrelse og alvor, og her spiller tid også en rolle. Der bliver ikke henvist til kriteriet, hvis krisen skønnes at være kortvarig. Et eksempel kan være et spædbarn, der reagerer med vigende kontakt. Et andet kan være et større barn, der reagerer på forældrenes skilsmisse. Der dog ikke krav, at barnets/den unges problemer er endelig afklaret, fx ved en diagnose efter en udredning.

Anvendelse af bestemmelsen må ikke blive et "stempel" på barnet. Ved en genbehandling må det altid vurderes på ny, om barnet fortsat har adfærds- eller tilpasningsproblemer.

Når de besluttende myndigheder henviser til adfærds- eller tilpasningsproblemer som anbringelsesgrundlag, er det samtidig et signal til kommunen om, at barnet/den unge har nogle særlige behov. Derfor skal der sættes ind med særlig støtte og behandling, for at barnet/den unge kan udvikle sig.

Børn og unge-udvalget og Ankestyrelsen skal pege på behovet, men ikke på behandlingsformen.

Lov om social service

§ 58. Er der åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

- 1) Utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge
- 2) Vold eller andre alvorlige overgreb
- 3) Misbrugsproblemer, kriminell adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge, eller
- 4) Andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge.

Kan børn- og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes udenfor hjemmet, jf. § 52 stl- 3. nr. 7.

Elever i 10. klasse med særlige behov har ret til specialundervisning

Elever med særlige behov har ret til 10. klasse og til specialundervisning. Det har Klagenævnet for Specialundervisning netop afgjort i 2 sager.

Af fuldmægtig Line Kürstein, sekretariatet for Klagenævnet for Specialundervisning

Alle elever har ret til at tage en 10. klasse, hvis de ønsker det. Og det er kommunens pligt at sørge for specialundervisning til elever i grundskolen og i 10. klasse.

Klagenævnet for Specialundervisning har netop behandlet to sager om elever med særlige behov, som ønskede et specialundervisningstilbud i 10. klasse. I den ene sag afviste kommunen at give et 10. klasses tilbud og henviste i stedet til, at den unge ville få gavn af en ungdomsuddannelse for unge med særlig behov. I den anden sag afviste kommunen, at eleven havde krav på støtte i samme omfang som i grundskolen.

Tilbage til kommunen

Klagenævnet hjemviste den første sag til kommunen og slog fast, at kommunen har pligt til at sørge for undervisning i 10. klasse for elever med særlige behov, som måtte ønske et 10. klasse tilbud. Kommunen kunne derfor ikke give afslag under henvisning til, at den unge i stedet skulle påbegynde en ungdomsuddannelse.

Ændrede kommunens afgørelse

Klagenævnet ændrede i den anden sag kommunens afslag på at tilbyde en elev specialundervisning. Nævnet bemærkede over for kommunen, at der i 10. klasse er pligt til at sørge for specialundervisning for elever med særlige behov i samme omfang som i grundskolen. Kommunen kunne derfor ikke give afslag på specialundervisning ved at henvise til, at 10. klasse er et frivilligt år, hvor der ikke er ret til samme støtte som i grundskolen. Kommunen skulle vurdere elevens konkrete og individuelle behov for undervisning og derpå træffe afgørelse om et relevant tilbud.

Oplyst i ny K-meddelelse

Klagenævnet for Specialundervisning udsender løbende meddelelser om sin praksis. Her beskriver nævnet kort mere principielle afgørelser og vejleder om centrale problemstillinger.

Klagenævnet har for nylig offentliggjort en K-meddelelse om retten til specialundervisning i 10. klasse for elever med særlige behov.

Folkeskolelovens § 3

Folkeskolelovens § 20

Case 1 – afslag på 10. klasse

En kommune kan ikke give afslag på 10. klasse til en elev med særlige behov, og i stedet give tilbud om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

- Forældrene ønskede et 10. klassetilbud i en ADHD-klasse til deres søn.
- Kommune ville ikke visitere til en ADHD-klasse, da kommunen vurderede, at en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov ville passe bedre til den unge.
- Klagenævnet for Specialundervisning vurderede, at det følger af folkeskoleloven § 20, stk. 1, at det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for undervisning i grundskolen og 10. klasse af børn og unge under 18 år, hvis forældre ønsker dem optaget i folkeskolen. Dette gælder også for unge, som har behov, der bedst kan tilgodeses i specialklasse eller i specialskole, jf. folkeskolelovens § 20, stk. 2.
- Klagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling i kommunen.

Case 2 – afslag på specialundervisning i 10. klasse

En kommune kan ikke give afslag på specialundervisning i 10. klasse med henvisning til, at 10. klasse er et frivilligt år.

- Forældrene ønskede 10. klasse på en specialskole til deres søn.
- Kommunen gav afslag på forældrenes ønske og gav i stedet et tilbud i et 10. klassecenter med mentorordning.
- Kommunen begrundede afgørelsen med, at 10. klasse er et frivilligt skoleår, hvor der ikke kan tilbydes støtte i samme omfang som indenfor skolepligten.
- Klagenævnet fastslog, at det følger af folkeskolelovens § 20, stk. 1 og stk. 2, at kommunen er forpligtet til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand også til elever i 10. klasse.
- Klagenævnet ændrede kommunens afgørelse og vurderede, at eleven skulle henvises til et specialundervisningstilbud målrettet elever med autismespektrumforstyrrelser.

[Læs mere om Klagenævnet for Specialundervisning](#)

Sociale ydelser skal ikke inddrages i fastsættelsen af årsløn

Tilskadekomnes erhvervsevnetab og årsløn skal fastsættes ud fra et skøn, når tilskadekomne har haft en løs eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet forud for en arbejdsskade. Indtægten fra sociale ydelser indgår ikke i vurderingen af årslønnen, da sociale ydelser ikke er udtryk for tilskadekomnes evne til at tjene penge.

Af fuldmægtig Dorte Torp Sørensen, Ankestyrelsen

Indtægt fra sociale ydelser indgår ikke i vurderingen af årslønnen

Indtægten fra sociale ydelser indgår ikke med det faktisk udbetalte beløb. Sociale ydelser er – uanset arten – standardiserede fastsatte ydelser, som ikke er udtryk for evnen til at tjene penge. Perioder med udbetalte sociale ydelser værdiansættes i stedet efter et skøn. I skønnet indgår:

- om tilskadekomne har udvist vilje og evne til at ville arbejde
- hvilken slags social ydelse, der er udbetalt
- hvor lang en periode, tilskadekomne har modtaget ydelsen
- om tilskadekomne har stået til rådighed for arbejdsmarkedet og været aktivt jobsøgende
- om tilskadekomne har deltaget i kommunale tiltag som opkvalificeringsforløb, jobtilbud og virksomhedspraktik mv.
- Hvis der er perioder med udbetalt sygedagpenge, ses der på årsagen til det.

Løs tilknytning til arbejdsmarkedet i flere år forud for arbejdsskaden

Vi har i principafgørelse 76-13 taget stilling til årslønnen hos en mand, som på skadestidspunktet havde haft en løs tilknytning til arbejdsmarkedet i flere år. Der var tale om en mand, som kom til skade efter få dages ordinært arbejde som chauffør. Han havde haft en løs tilknytning til arbejdsmarkedet i årene inden arbejdsskaden, hvor han dels havde haft indtægt fra arbejde og dels havde modtaget sociale ydelser. Vi fandt, at han på skadestidspunktet havde en fuld erhvervsevne.

Vi lagde i afgørelsen om årsløn vægt på, at lønnen fra få dages arbejde omregnet til 12 måneder ikke gav et retvisende billede af hans indtjeningssevne på skadestidspunktet. Vi foretog derfor et skøn, hvor vi inddrog de samlede oplysninger om:

- lønindtægten fra seneste og tidligere arbejdsforhold
- hans erhvervsmæssige situation
- hans tilknytning til arbejdsmarkedet i årene inden arbejdsskaden

Han havde i årene inden skaden haft indtægt fra arbejde på henholdsvis 165.272,50 kroner, 100.866 kroner og 8.534,13 kroner. Han havde stået til rådighed for arbejdsmarkedet i perioder, hvor han havde fået udbetalt kontanthjælp og aktiveringsydelse. Han havde været aktivt jobsøgende og havde været til flere jobsamtaler.

Vi fastsatte på den baggrund skønsmæssigt hans årsløn til 150.000 kr.

[Læs Principafgørelse 76-13 >>](#)

Ingen tilknytning til arbejdsmarkedet i 20 år forud for arbejdsskaden

Ankestyrelsen har i principafgørelse 78-13 taget stilling til tab af erhvervsevnen hos en kvinde, der ikke havde haft tilknytning til det ordinære arbejdsmarked i 20 år inden skaden. Hun kom til skade under virksomhedspraktik.

Vi kom frem til, at hendes evne til at tjene penge ved ordinært arbejde ikke i sig selv var blevet forringet som følge af skaden. Vi fandt, at hendes erhvervsevne allerede var nedsat i betydeligt omfang inden skaden. Der var desuden ikke realistiske udsigter til, at hun ville have fået indtægtsgivende arbejde, selv om skaden ikke var sket.

Vi vurderede derfor, at hun ikke havde dokumenteret et tab af erhvervsevne, som kunne danne grundlag for erstatning.

Ankestyrelsen har brugt principperne i en højesteretsdom fra 2010, som slår fast, at der skal opstilles en prognose for, hvordan tilskadekomnes livsforløb økonomisk set ville være blevet uden arbejdsskaden. Tilskadekomne har ikke ret til erstatning for tab af erhvervsevne, hvis vedkommende inden skaden har haft en så beskeden tilknytning til arbejdsmarkedet eller en så ringe erhvervsevne, at det efter en konkret vurdering må antages, at han/hun heller ikke ville være kommet i arbejde uden skaden.

[Læs Principafgørelse 78-13 >>](#)

Tab af erhvervsevne

Hvis tilskadekomne ikke længere kan tjene det samme efter en arbejdsskade som før skaden, har han/hun mulighed for at få erstatning for tab af erhvervsevne. Erstatningen skal kompensere for den nedsatte evne til at tjene penge ved arbejde.

Indtægtstabet skal som udgangspunkt være 15 procent eller mere. Ved vurderingen ser man på, hvad tilskadekomne kunne have tjent på afgørelsestidspunktet, hvis arbejdsskaden ikke var sket. Denne indtjening sammenholdes med, hvad tilskadekomne burde kunne tjene med skadens følger.

Årsløn

For at beregne tilskadekomnes erhvervsevnetab, skal der fastsættes en årsløn. Udgangspunktet er, at årslønnen fastsættes til tilskadekomnes faktiske indtægt fra arbejde 12 måneder inden skaden. Hvis tilskadekomne ikke har haft en fast tilknytning til arbejdsmarkedet i 12 måneder forud for skaden, fastsættes årslønnen skønsmæssigt.

Det nationale integrationsbarometer

Regeringen lancerede i november 2012 "Det nationale integrationsbarometer". Formålet var at gøre regeringens mål for integrationsindsatsen synlig og følge udviklingen år for år – både på landsplan og i de enkelte kommuner. Integrationsbarometeret fokuserer på indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig oprindelse, idet tidligere analyser viser, at det er denne målgruppe, der står over for de største udfordringer, når det gælder integration.

Af specialkonsulent Heino Jespersen, Ankestyrelsen

Det landsdækkende barometer og de lokale barometre

Regeringens mål for integrationsindsatsen udstikker kursen, mens indsatsen fortsat tilrettelægges ud fra de lokale forhold. Derfor består Integrationsbarometeret både af et landsdækkende barometer og 98 lokale barometre, der viser udviklingen i de enkelte kommuner..

Det landsdækkende integrationsbarometer måler udviklingen for hele landet mod regeringens 9 mål for integrationsindsatsen om arbejde, uddannelse, danskkundskaber, medborgerskab, ligebehandling, selvbestemmelse, forsørgelse, udsatte boligområder og kriminalitet.

De lokale integrationsbarometre måler udviklingen i de enkelte kommuner mod regeringens mål om arbejde, uddannelse, danskkundskaber, forsørgelse, udsatte boligområder og kriminalitet. Det er netop på de lokale mål, hvor der for øjeblikket findes data.

[Se det landsdækkende integrationsbarometer >>](#)

Målgruppen

Målgruppen for det nationale integrationsbarometer er både kommuner og andre aktører i integrationsindsatsen. Det kan for eksempel være foreninger, virksomheder og organisationer, som er engageret i integrationsarbejdet.

Integrationsindsatsen i Danmark involverer mange aktører og omfatter en række indsatsområder - lige fra integrationsindsatsen for nye borgere, over beskæftigelses- og uddannelsesindsatsen til indsatsen for at fremme medborgerskab, dvs. deltagelsen i samfundslivet i bred forstand. En effektiv integrationsindsats kræver derfor, at indsatsen sigter mod fælles mål, som alle aktører på integrationsområdet kan følge, og at alle parterne har et samlet overblik over udviklingen hen mod målene.

De første målinger

Det landsdækkende integrationsbarometers første målinger af udviklingen viser fremgang på uddannelsesområdet og tilbagegang inden for udsatte boligområder, mens der ikke er sket udvikling på beskæftigelsesområdet eller inden for offentlig forsørgelse og kriminalitet.

Hele landet		Udvikling siden første måling
oktober 2013		
	1. Arbejde - Flere indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig oprindelse skal i arbejde	Uændret
	2. Uddannelse - Flere indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig oprindelse skal gennemføre en ungdomsuddannelse og en videregående uddannelse	Positiv
	3. Danskundskaber - Flere indvandrere skal lære dansk	Udviklingen kan ses ved næste måling primo 2014
	4. Medborgerskab - Flere indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig oprindelse skal føle sig inkluderet i det danske samfund og deltage i samfundslivet	Udviklingen kan ses ved næste måling primo 2014
	5. Ligebehandling - Færre indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig oprindelse oplever forskelsbehandling	Udviklingen kan ses ved næste måling primo 2014
	6. Selvbestemmelse - Færre unge indvandrere og efterkommere oplever begrænsninger i deres selvbestemmelse over eget liv	Udviklingen kan ses ved næste måling primo 2014
	7. Forsørgelse - Færre indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig oprindelse på offentlig forsørgelse	Uændret
	8. Udsatte boligområder - Færre udsatte boligområder	Negativ
	9. Kriminalitet - Færre indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig oprindelse begår kriminalitet	Uændret

Barometeret viser de første statusmålinger for danskkundskaber, medborgerskab, ligebehandling og selvbestemmelse. For disse målinger kan der ikke vises en udvikling før næste opdatering primo 2014.

De 9 mål i det nationale integrationsbarometer opdateres jævnt over hele året, når der foreligger nye data.

Det fortæller integrationsbarometeret om udviklingen på uddannelsesområdet.

Udviklingen på uddannelsesområdet måles gennem 3 indikatorer

- Andelen af elever, der får karakteren 2 eller derover til 9. klasses afgangsprøve i dansk og matematisk problemløsning.
- Andelen af 20-24-årige, der mindst har gennemført en ungdomsuddannelse.
- Andelen af 25-39-årige, der har gennemført en videregående uddannelse.

Barometeret viser en fremgang på alle 3 indikatorer fra 2011 til 2012.

I en lang række kommuner har udviklingen på uddannelsesområdet været meget positiv. Kommuner som Frederikssund, Rudersdal og Fredensborg har haft den største fremgang i forhold til 9. klasses afgangsprøve i skriftlig dansk og matematisk problemløsning blandt nydanskere. Andelen af 20-24-årige nydanskere med en afsluttet ungdomsuddannelse steg mest i Solrød Kommune, mens Faxe Kommune og Vejen Kommune har haft den største positive udvikling i andelen af 25-39-årige nydanskere med en gennemført videregående uddannelse.

Kort Nyt fra Ankestyrelsen

Udveksling af oplysninger i overgrebssager

Ankestyrelsen har skrevet en pjece om udveksling af oplysninger mellem kommuner, politiet og anklagemyndigheden samt udveksling af oplysninger i børnehuse. Pjecen vedrører de nye regler i servicelovens § 49 b og § 50 c, som giver udtrykkelig lovhjælp til i overgrebssager at udveksle oplysninger uden indhentelse af samtykke.

Reglerne, som trådte i kraft 1. oktober 2013, er en del af Overgrebspakken.

Hent pjecen på www.ast.dk >>

Overgrebspakken - børn skal altid beskyttes

www.socialstyrelsen.dk/overgreb er indgangen til Social-, Børne- og Integrationsministeriets samlede indsats til beskyttelse af børn og unge mod overgreb.

Årsberetning for Ligebehandlingsnævnet 2012

Tendenser

Set lidt fra oven fortsætter tendenserne fra de foregående år. Antallet af indkomne klagesager er steget også i 2012, nævnet har afholdt flere møder og truffet flere afgørelser. De fleste afgørelser drejer sig om køn, færre om etnisk oprindelse og mange handler om forskelsbehandling på grund af alder, med klager over afskedigelse og afslag på jobsøgning, som de hyppigst forekommende.

Læs mere i beretningen om:

- HPV-vaccine, der tilbydes gratis til piger men ikke til drenge
- det er lovligt, at holde svømmerummet i en svømmehal frit for mænd
- medarbejdere på barselsorlov skal indkaldes til løn- eller kvalifikationssamtale
- kvinder i bestyrelser
- udformning af jobannoncer

Digital årsberetning – korte tekster – handicap

Beretningen er i år digital, og det vil den være fremover. Nyhederne fra 2012 er derfor fortalt i små korte tekster, som let kan læses på nettet. Som noget nyt har beretningen i år et tema: Handicap. I lidt længere tekster kommer vi omkring den praksis, nævnet har udviklet over årene på området. Resuméer af årets afgørelser er nu mere brugervenligt udskilt i et særligt dokument.

Summary in English

This year the annual report includes an English version of the foreword by the President of The Board of Equal Treatment, Ms Tuk Bagger. The foreword will give you a brief overview of trends and the types of cases that the Board has dealt with in 2012.

Find årsberetningen på www.ligebehandlingsnaevnet.dk

Nyeste Principafgørelser

Ankestyrelsen har i november udsendt Principafgørelser om blandt andet:

- Hjælp til huslejerestance
- Hjælp til husleje i botilbud
- Hjælp til merudgifter til diæt

Læs alle de nyeste Principafgørelser på www.ast.dk >>